

43. En garver han passer sin dagens dont

(GARVER-SANGEN)

L. M. Ibsen

En gar-ver han passer sin da-gens dont blandt al-le de val-ker og

G D G D7 G D H7 Em H7 C Am

trom-ler, der har han sin plads og sin ar-bejds-front hvor

G D G Em H7 Em Hm A D A

ly-de-ne rys-ter og rum-ler, og rem-me ras-ler rundt og

Hm D G D A D D7 G

sving-hjul går, mens van-det fos-sen-de langs gul-vet slår.

D7 G D D7 G C G D7 G

Og garveren står i sit skødeskind
og skærer sin hud som en mester,
så flot som barberbladets strøg langs kind -
om læ'ret end luften forpester,
/: hans sind er sundt og tanken frisk og klar,
som om der ingen fæle dunster var. /:

Vi sprøjter med farvernes fine skær,
ja alle dem, regnbuen holder,
vi tromler og valker det våde læ'r,
vi spiller og støder og stoller,
/: vort fag er ældst af år, vær ikke blind,
husk, Adam - Eva var jo klædt i skind. /:

Og ser du en pigelil faur og fro
i skind trippe ned gennem gaden,
med handsker og taske og smarte sko
og smil over hele facaden,
/: så er det garveren, der er på spil,
og skaber pigen der så skøn og snild. /:

Og hvor du end kommer i syd og nord,
så mærker du garverens hænder,
i hytte og slot, på fabrik ja hvor
er ikke det sted, hvor vi spænder,
/: og derfor garversvenden dag for dag
er stolt i sinde af sit raske fag. /:

Oskar Hansen